

Ibid. Silent leges inter arma, id est, iudices silent, qui secundum leges judicant. Ponitur hic subjectum occupans pro adjuncto occupato.

Ibid. Agri ipsi tam beneficium, tam salutarem, tam mansuetum civem desiderant, id est, homines in agris degentes.

I. de Orat. Age veronec semper forum, subsellia, rostra, cu-
riamque mediteris, id est, actiones Rhetoricas in foro, in sub-
sellis, in rostris, in curia. Ubi concurrit Metonymia allegorica.

Idem ad Attic. Malo tecum apud te (domi tuæ) ambulare.

Terent. in Heaut. Quid te futurum censes? quem (cujus
bona) assidue exedent.

Virg. Eclog. I. Pinguis & ingrate premeretur caseus urbi,
id est, urbanis.

Eclog. 2. Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur.
Arbor pro adjunctis floribus ponitur.

CAPUT VII.

1. METONYMIA ADJUNCTI
est, cum adjunctum ponitur pro subjecto, ut: Sa-
pientia pro homine sapiente.

(Vel Metonymia adjuncti est, cum ex adjunctis significan-
tur res subjectæ.)

2. Modi ejus sunt tres.

3. PRIMVS modus est, cum nomina rerum ad-
junctarum usurpantur pro personis, quibus ad-
junctorum sunt: Cum scilicet nomina virtutum &
vitiorum ponuntur pro hominibus, qui virtuti-
bus & vitiis praediti sunt, ut: *Justitia pro homine
justo: Temperantia pro temperante: Crudelitas pro
crudeli: Avaritia pro avaro.*

(Virtutes & vitiæ sunt adjuncta inherentia hominis tan-
quam sui subjecti. *Justitia* igitur, *temperantia*, *crudelitas*, *ava-
ritia* sunt adjuncta, quæ homini justo, temperanti, crudeli, ava-
rō, tanquam subjecto suo insunt. Quando igitur dico: Salomon
est ipsa *justitia*. Scipio est ipsa *temperantia*, nomen rei adjunctæ.

sive

for virtutis penit
plitia, & Scipi
num nota. In
Agri. Ideoque a

(4) SECUNDU
pro re signata,
Majestate. Tog
pro pacientie.
pura felix, te
fratus.

(Signum adjunc
tum, subjectum,
Ama signum bellis
gata est Cesaris.)
go hic signum primit
Adjuncti secundi

(5) TERTIUS n
rebus tempor
pro hominibus
pera, omores
re vivunt, &

(Tempus comm
Dial, noſt. Res
ad subjecta refer
etur, qui in ſe
dicitur, intelligi
quæ,

E
Genef. 6. 1. 1
violentis.
Genef. 42. 1
Canis sunt signu
Genef. 49. 1
regnum.
Plal. 5. 1. 10

sive virtutis ponitur pro Metonym. Adjunct. pro Salomone, qui justitia, & Scipione, qui temperantia præditus est, &c. Ubique unum nota. In hoc modo semper concurrere hyperboleū sive ævēnō. Ideoque allata exempla sunt Metonymia Hyperbolica.)

4. SECUNDUS modus est, cum signum ponitur pro re signata, ut: Sceptrum Cæsaris, pro Cæsareæ Majestate. Toga pro pace. Arma pro bello. Pubes pro juventute. MARTIAL. Epigr. l. 8. Epist. 8. Purpura te felix, te colit omnis honos, id est, Magistratus.

(Signum adjunctum, est res signata, & quod signo illo significatur, subjectum. Sic sceptrum est signum Cæs. Majestatis. Arma signum belli. Pubes juventutis. Toga pacis. Res vero signata est Cæsarea Majestas, bellum, juventus, pax. Quando ergo hic signum ponitur & res signata intelligitur, fit per Metonym. Adjuncti secundi modi.)

5. TERTIUS modus est, cum tempus ponitur pro rebus temporis subjectis, ut: Pessimum seculum, pro hominibus pessimis in seculo viventibus. O tempora, o mores! CIC. in 1. Catil. pro iis, qui in tempore vivunt, & vitiosis moribus prædicti sunt.

(Tempus commune adjunctum rerum omnium est, de quo vid. Dial. noſt. Res vero, quæ in tempore sunt, vel fiunt, vel erunt, ad subjecta referuntur. Sic seculum commune adjunctum est eorum, qui in seculo vivunt. Quando ergo seculum pessimum dicitur, intelliguntur Metonymice pessimæ illæ, qui in seculo degunt.

Exempla promiscua alia.

Genes. 6. v. 13. Terra impleta est violentia, id est, hominibus violentis.

Genes. 42. v. 38. Deducetis canos meos cum dolore ad inferos. Canis sunt signum senectutis.

Genes. 49. v. 10. Non auferetur sceptrum de Juda, id est, regnum.

Psal. 5. v. 10. Cererum malitia (malitiosum) est.

Psal. 12. v. 1. *Diminutæ sunt veritates (veraces, veri, fideles.)*

Psal. 22. v. 7. *Ego sum opprobrium hominum & abjectio plebis (subjectus homo.)*

Ibid. v. 17. *Consilium malignantium ob sedit me, id est, mali consultantes.*

Psal. 39. v. 7. *Profecto universa vanitas omnis homo vivens. Omnis homo vanitas est, id est, vanus.*

Matth. 10. v. 34. *Non veni missurus pacem, sed gladium, id est, discordiam, cuius signum est gladius.*

Matth. 16. v. 19. *Dabo tibi claves regni cœlorum, id est, potestatem.*

Rom. 11. v. 7. *Electio consecuta est, id est, electi.*

Terent. in Adelph. Act. 3. Sc. 4. *Tu quantus quantus, nil nisi sapientia es. Per sapientiam intelligit sapientem Demeam.*

Id. And. Act. 2. Sc. 1. *Abi hinc in malam rem cum suspicione isthac scelus, & Sc. 3. Uxorem his moribus dabit nemo, id est, temporibus præditis moribus.*

Cicer. pro Mil. *Mors P. Clodii salus vestra fuerit, id est, vobis saluti erit.*

Id. *Quid comitatus nostri, quid gladii volunt?*

Ibid. *Si vita nostra in alias infidias, si in vim, in tela aut latronum aut inimicorum incidisset: vita nostra, id est, nos ipsi: infidias, id est, hostes; in vim, id est, vim inferentes: tela latronum, id est, telis armatos latrones, Allegoria Metonym.*

Cic. Orat. 2. in Catilin. *Ex hac enim parte pudor pugnat, illinc petulantia: hinc pudicitia, illinc stuprum: hinc fides, illinc fraudatio: hinc pietas, illinc scelus: hinc constantia, illinc furor: hinc honestas, illinc turpitudo: hinc continentia, illinc libido, id est, pudici, petulantes, &c. elegans allegor. Metonym.*

Cic. div. in Verr. *Quas res luxuries, in Flagitiis, crudelitas in suppliciis, avaritia in rapinis, superbia in contumeliis efficere potuisset, &c. id est, luxuriosi, crueles, &c. quæ alleg. rursus est Metonym.*

De Senect. Libidinosa & intemperans adolescentia effectum corpus tradit senectuti, id est, juvenes & senes. Ubi Meton. effect. libidinosa, id est, quæ libidinosos efficit.

Terent.

Terent. Eunuch. Act. 5. Sc. 4. *Ego pol te pro istis dictis & factis, scelus, ulciscar, ut ne impune in nos illuseris.*

Virg. Georg. 2. *Non illum populi fasces, non purpura regum flexit, & in fidos agitans discordia fratres. Fasces pro imperio, & purpura pro Magistratu Romano, cuius insigne erat.*

I clog. 4. *Incultisque rubens pendebit sentibus uva. Rubens pro natura, signum pro signato.*

Mantuan. lib. I. Sylvar. —— *Si sancta futura est posteritas, sanctos primum decet esse parentes. (Ad Frideric. Urbin. ducem.)*

Lib. eod. Otium clari fugiunt honores.

Nobiles dicit labor ad triumphos,

Sudor insignes iter ad Coronas.

Monstrat apertum. Sign. pro re signata.

Sic idem (in Carm. de contem. mort.) *Certandum est.*
nulli veniunt sine Marte triumphi.

Et nisi certanti nulla corona datur.

Idem (in Carm. cont. Poetas impud. loquentes)

Est opus ardenter frenis arcere juventam,

Nec sinere in mores luxuriare malos.

Idem lib. 2. de calamit. temp. *Usque adeo invisa est probitas, odiosaque virtus.*

Tempore namque isto vitio datur esse pudicum,

Est scelus esse pium. Secli hæc est gloria nostri.

Cedant arma togæ, concedat laurea linguae, (Cic. lib. I. Offic. & Orat. in Pison.) Ubi est allegor. Metonym. signi, arna, id est, bellum, togæ, id est, paci, laurea, id est, triumphus, cuius signum est laurus.

(Unum hic nota. Frequentia Metonymie & ubertas longe maxima est: quam late enim patent in Logicis causæ, effecta, Subject. Adjunct. tam late etiam ferme in Rheticis Metonymia, quæ ex horum nominibus inter se commutatis oritur, patet.)

CAPUT VIII.

I. I R O N I A

est tropus a contrario ad contrarium.

(Hoc est, cum contrarium ponitur & intelligitur ejus contrarium; Seu: cum nomen contrarii pro nomine contra-